

עין משפט
גר מצוה
יד:

[illegible]

הנהגות הב"ח

(א) גמ' ואילו לר' יהודה:
(ב) שם ת"ר בחכמת מה
תלמוד לומר לפי שנאמר
דע: (ג) רש"י ד"ה לא
באלון נ"ב זה קול אהרן
אילנות: (ד) ד"ה תחת
טענה וכו' קרקע הסידי
אחריה ת"ה בחכמת אצל
שם מהנה נמי:

מוסף רש"י

[illegible]

ימיה מקורבא

10. שארית: פ"א נאדית לחיות
 שיה: 11. מה אביו:
 אהותו פ"א א"י אשר לא
 שיה אהותו פ"א א"י אהות
 יצאו הו' שארית לחיות
 שיה אהות: 12. הקדש
 שיהן שדה בשיוון וכו'.
 תיבה מאי קמ"ל ח"מ היא
 13. לקמן פ"י קדשיו ח"י
 שם שלשם נבואין קדשה
 שפסח א' וקצים עמקים
 שעה שפסח א' נבדקין
 נפח משפט עמקים נפון
 א"י ליבר דריקא אמי
 אהותוין ודשוין 14. שפון
 הא לא אעצור ופסח
 ודא גרע מבור ושוכן
 קדשיו אבנ אבית ח"ל
 קדש המבור א"ב אבית ח"ל

ורכל זה סיפא אתא לאשמועינן
 (ס) דחבואו הני לאו תיבה והאי
 תיחורין לבשלים אות תיבא; ו
 מקנה נותן שוויי כר תנו: ו (א) א
 נהי גיזש אית להו תיחורין ו
 גיזש למחצה שימא אית להו שו
 קצוה ומסעת חומש מקרישא
 נגדיון מוכא מוכא דשני תיחורין
 קרושיין (קף) נהי דא הו להו
 חומר קרש שיטנו בכסער להו
 קרושימן שוה, הרא"ש יול: פ' ט
 מסכת תערכין: (ס) במדע אין
 דביה לא פליגי דיע דתם אינו מ
 ומהרי"ט

7

איבערצאן אזוי אריבען אים אזוי גוט וועסטן צו אים לחסות או דאס
 ביי קען לעבן אלעם אלאז לא נילף מיטן ג"ש נוי
 זענן אז לא גלייבן מיטן מ"מ ג"ש נילף מיטן ווערלע לוי מאלטערן
 מיטעם חושם ג"ש דאס ווערלע ווערלע אים מיטן ווערלע
 מילך דאס מחבריה ג"ש וואל גלייבן
 אזא טאג חושם לאל דאס ווערלע מ"מ שני
 מווען דאס לאל לאל וואל גלייבן
 מיטן ווערלע גלייבן ג"ש:

במועד אין בתם 5 א 5 ימים מתני'

מאן דאמר כרבי עקיבא ברי
 יוסיפא דסיפא קאי דקמיני חבל מני
 צוה משלם מוק שלם חבל לא מני
 מימר דקאי אהמיט העבד ולא אהמיט
 חורין דנחל לא פליגי רבי עקיבא
 תוס אינו משלם לא כופר ולי שגשמי
 לא עבד בלחמה גביק"ק שור שגגה
 (ו' ודף מג'): **"אמרו** בת שלמים
 ומשמי בת הירוש חמשים. סי' מימה
 אף דבמשנה תני אחד הגדולה שסנהיה
 אחד הקטנה שבישראל נטון חמשים
 מאי שנה דהכא מוזיק בגמ' הגדולה בת
 ולקסי ובמשנה תנא גדולה כסנהיה:
 הוי

מספר שני תבואות אמר רחמנא ^י והאי לאו בני ר
חזרת לבעלים ביובל מאי טעמא ^י ושב לאחותו אכ
אחותה היא ד' הקדיש אילנות פודה בשוויה מאי טעמא
לא אילנות ^י לא גאלן אין יוצאין לכהנים ביובל ^י והיה
אילנות ^י מכר אילנות אין גאלין פחות משתי שנים מ
אמר רחמנא והני בני תבואות נינהו לא גאלן אין ^י ח
טעמא ושב לאחותו אמר רחמנא ולא אילנות אמר מ
בשוויין אמאי וליקדשו אנב ארעייהו וליפרקה אנב
אילנות אקדיש ארעא לא אקדיש והאמרי נהרדעי ^י
לחבריה קני ליה משיפולא ועד תהומא לאו מי איתמ
עניה: ^י שדה מקנה נותן שוויו: חנו רבנן ^י במכסת
שנאמר וזע חומר שעורים בחמשים שקל כסף יכול אף
לומר מכסת רבי אליעזר אומר נאמר כאן וחשב נאמרת
רבי קצוב אף כאן דבר קצוב ^י איבעיא להו רבנן אית
ליה לחומש או דלמא לית להו גזירה שוה ולית להו
מסתברא לית להו גזירה שוה מדגלי רחמנ' חומש גבי
יתרו הוה ליה שני כתובין הבאין כאחד ^י וכל שני מ
מלמדן ולמ"ד מלמדן מדגלי רחמנא חומש במעשר ב
טעמא הוה ליה טובא ואין מלמדן תניא כוותיה דרבא
מכסת הערקב הקישו הכתוב לערקב מה ערקב אין
קנהא אין מוסף חומש: מתני' בשור המועד שה
להחמיר כיצד ^י אחד שהמית את הנאה שבעבדים
תתן שלשים סלע המית בן חורין נותן שוויו חב
שלם: גמ' ^י במועד אין בתם לא לימא מתני' דל
יבי עקיבא אומר ^י אף חס שחבל באדם משלם כמ
תימא רבי עקיבא הוא הורין דאפילו חס נמי ואידי
המית עבד המית בן חורין דבמועד הוא דמשכחת
לית עבד הכי קתני מועד: מתני' כאונס ובמפתח
אחד שאנס ופיתה את גדולה שבכהונה ואת הקטנה
סלעים והבושת והפגם הכל לפי המבייש והמתבייש
משמים סלעים אמר רחמנא מכל מילי אמר רב זעירא
משמים בעל בת הדימות חמשים א"ל אביי א"ה גב
וקב מרגלית שלשים עבד עושה מעשה מחט שלשים

וְהַלְבַּח וְיִתֵּן עַל מַחְלָה שֶׁבִּשְׁבוּר הַשָּׁר מִלִּפְנֵי הַשָּׁר אֲחֻזַּת אוֹתוֹ מִחוּר שׁוֹן סָלָה
וְהַלְבַּח הַמֵּיִם בְּן אוֹרְיָהוּ כ'ו' מָשׁוֹס הִכִּי נִקְטָה בְּרִישָׁא מוֹעֵד. וְהִיא דְקִאֲמֵר
מִמֶּנּוּ מִשְׁפַּח בְּנִכְחוּתוֹ (ד' מ.) שֶׁיֵּין אוֹתוֹהָ כִּמְהָ דַּם הָרֵאָה רִוְחָה לִּיחָן
מִלֵּן מַלְכִּי וְיִבְשֶׁת וְפָגַם לֹא יִבְרִיֵּשׁ סָלָה לֵּיהִי: כְּמַל דַּם הַדִּישׁוּטֹס יִתֵּן

יש בערכין פרק שלישי ערכין

הסלמוד (גומר וכו') שרה שאינה ראויה להיות שרה אחשוּו. יש לה דין שרה
מקנה לפדות בשויה יתמה וז' כ"י: ואח"כ הקדישה. דבשעת הקדש היא
שרה אחזה אבל הקדישה ואח"כ מת אביו אינה אלא כשרה מקנה: אי
משום קרא. דאשר לא משדה אחוזו דלמא לאו למעוטי הקדישה ואח"כ

שרדה מקנתו אשר לא
 שאינה שרדה אחוזה
 אחוזה (ב) אילו לרבי
 (ג) הקדישה ואחר כך
 היא מאי טעמא אי
 בבי מאיר הוא דאחא
 בחר פדיון אמר רב
 דה ורבי שמעון קרא
 בכתוב רחמנא אם את
 אחותו (ד) מאי משדה
 ניות שרדה אחוזה (ד)
 טרשין פדון (ה) בשוין
 מר רחמנא והני לאו
 יוצאין (ו) (ז) יובל מאי
 נא (ח) כל דהו מוכר
 שתי שנים מאי טעמא
 ואה נינהו לא (ט) גאל
 רחמנא והאי (י) נמי
 וזו וזו וזו וזו וזו וזו

שטוענו שהזכירט) לו שס קרקע (ד) כנ):

שדה חקוק כחצי (שם כ) ומשכ לו היתה
 שדה חקוק הערץ: לפי **אנחנר**.
 בבלוהם שדה אחוה ועמ שטח: שטח:
 פ'ל **מכסם**. מחנ דמיו דהיינו גנ שוין:
נאמר כלן. שדה חקוק ולכן שדה
 אחוה: **דבר קלוג**. חמשים כסף:
 מי אים נח **הך גיור** שוה: דומש
 ומפקי ליה לחומש למילף חומש אשדה
 חקוק משדה אחוה: חומש שדה
 אחוה ובמקדש שם בפדשת חקוקי:
 חומש דבהם טמא ושטח ומשכ
 שני נמי הם חס: **כח**: **טיוא** כחוס
דרבא. דלץ חומש שדה חקוק: ולא
מטעמי. דלילו טעמא דרבא מדגלי
 חומש בכל הין דוכמי ושטח דברייתא
 דיוס מדהיקוס לערין אלא ששערין
 עמלו או חכיו: **בתנ**: **המים** כן
 חורין **נותן שוין**. דכחין כמועד (שמה)
 (כ). או כופר יושט עליו וגו' וטיוא כחין
 (כא). ובתן חסין נפשו דמי חוק: **חבל**
כוס וכוס. כין בעבד בין כן חורין ולא
 היינו משלם נזק שלם: **גב' כמועד**
אפינו חסם לא. אפיא קאי דקמי חבל
 כוס וכוס כי דרישא פשיטא לו דקוס
 לדעד לא שייך חסם דכחין חסם ובעל
 חס קאי ואחרי כין כין שור שגנה
 ארכבה ותמשה (דקין גב). נקי מדמי עמי
 וקמי נמי היתם כן חורין נותן שוין דמי
 כוסר לא שייך חסם דהסם נמי אמרין
 נקי מחלי כופר: **אף חס חבל כדס**
וכו. כין כין' המיית אף חס חבל (ג). שר
 שטח חסם שחבלו אז כוס כו' כי
 עקיבא חומר אף חס שחבל כדס משלם
 בחבור נזק שלם היינו כמות אף חס
 גס האלך כשור וטו חסין דין חבלה
 חס חס שחבל כדס משלם נזק שלם: **איידי** בשור
 יוסף לאו סיפא חסם אלא סיפא דרישא היא כמועד
 כרישא חסין לא: שפה כמלה לשפה בעולה
 להשיא לעבדו שיש לו קורת רוח הימני:
 מיה. אכל שטח כי יידי כושט יס חילוק בין
 חס מלכס לבח הידיוט:

[illegible]

(א) נראה דליל החלטות שהקדים למקו (מי חשבון) וזה חומר שמורים וכו' (ג) כ"ה י"ז רצני כאן נכר

מסורת הש"ס

(א) לטעמאס צוונגל זיך, (ב) זיך
(ג) ונקדושין כדי ישיגין,
(ד) זיך ה' לך ומכין,
(ה) סתובות מ... (ו) ומכין שייך
פוד לעצא, (ז) עייך שייך לעצא,
(ח) ועצא, (ט) ושמכר יפכדן,
(י) ויקראו מן, (כ) וסמכות כח.

תורה אור השלם

1. ואם את שדה מקדש
יקדשו את משרד אהרן
ויקדשו לו: ויקדשו את
הבמספר שנים אתו
החולל חקת האהבה עמיתו:
במספר שנים תבואת ויבשר
קל:
2. וזאת את שני שמכור
והיבש את הערף ואת ראש
אשר מוכר לו ושב
לאותו:
3. ויקדש את
4. את משרד אהרן
ויקדשו איש לו וזה שיר
שיר וזה שיר שנים
בחמשים שנה
5. וזה השנה בראש
בבבל קדש לו כשרה
לקדש וזה
אהרן:
6. וחשב לו דבוק את
סמכת הנקדש שנת
ההוא וזה את הנקדש
ביום ההוא קדש לו:
7. וזהו כל

רבינו גרשום

[illegible]

שעורים בני שקל וליהדרו

[illegible]

הוא יסתייג שכן יש להבחין בין שתי סוגי פיקציה: